अयि त्वदावर्जितवारिसम्भृतं प्रबालमासामनुबन्धि वीरुधाम् ।
चिरोज्झितालक्तकपाटलेन ते तुलां यदारोहति दन्तवाससा ॥ ३४ ॥
अयि प्रसन्नं हरिणीषु ते मनः करस्थदर्भप्रणयापहारिषु ।
य उत्पलाक्षि प्रचलैर्विलोचनैस्तवाक्षिसादृश्यमिव प्रयुञ्जते ॥ ३५ ॥
यदुच्यते पार्वति पापवृत्तये न रूपमित्यव्यभिचारि तद्वचः ।
तथा हि ते शीलमुदारदर्शने तपस्विनामप्युपदेशतां गतम् ॥ ३६ ॥
विकीर्णसप्तर्षिबलिप्रवाहिभिस्तथा न गाङ्गैः सलिलैर्दिवश्च्युतैः ।
यथा त्वदीयैश्चरितैरनाविलैर्महीधरः पावित एष सान्वयः ॥ ३७ ॥
अनेन धर्मः सविशेषमद्य मे त्रिवर्गसारः प्रतिभाति भामिनि ।
त्वया मनोनिर्विषयार्थकामया यदेक एव प्रतिगृह्य सेव्यते ॥ ३८ ॥

---

34. ,,Num incrementum capit harum plantarum repentium surculus, ,,aqua a te infusa procreatus? qui ascendit ad similitudinem labii tui, ,,quod, quanquam diu pigmento destitutum, fuscum retinet colorem.

35. ,,Num animus tuus propitius est hinnuleis, cum amore *Kusam* e ,,manu tua prehendentibus? qui, o loto similibus oculis praedita! mobili- ,,bus adspectibus exhibent quasi oculorum tuorum similitudinem.

36. ,,Quod dicitur, Párvatis! formam non inducere ad improbam ,,vitam, hoc verbum haud falsum est: ita enim tui mores, eximiis oculis ,,praedita! poenitentibus etiam exemplum facti sunt.

37. ,,Non aeque *Gangae* undis e coelo delapsis, dispersos septem ,,*Rishium* flores devehentibus, ac intemeratis tuis actionibus purificatus est ,,hic mons cum posteris suis.

38. ,,Idcirco, o splendida! virtus, quae optima est in triplici classe, ,,hodie eximie mihi affulget, quod a te, cui commodum et voluptas ne ,,in mentem quidem veniunt, accepta colitur.